

# **BETRAKTAREN OCH OBJEKTET**

ett examensarbete om mina  
funderingar kring illustration

Av: Tomas Nilsson

## Innehållsförteckning

1.0 Inledning	sid 3
2.0 Process	4
2.1 Bloggen	5
2.2 Boken	7
2.3 Startledning	8
2.4 Inspiration	8
2.5 Yrke » yrke	8
2.6 Material- nörderi och förhållande	9
2.7 Stil	9
2.8 Illustration som kommunikatör	10
3.0 Slutledning samt Resultat	11
4.0 Inspirationskällor	12
5.0 Källförteckning och Tack	12
6.0 Bilder	13

# 1.0 Inledning

Mitt examensarbete handlar om mina funderingar kring det specifika med att vara illustratör idag. Dels genom en personlig ingång och dels genom research kring nutida illustration. Jag har under mina år på Konstfack funderat på vad rollen illustratör går ut på, hur den går till. På vilket sätt jag vill använda mig av den på. Vad är det jag har utbildat mig till? Hur ser den ut idag? Frågorna har hopat sig, och funderingarna är många. Hur hamnade jag här? Jag jobbar mot en slutprodukt i form av en mindre bok. Där text och bild möts naturligt. En bok, en samling av idéer och funderingar kring mitt förhållningssätt till skapande och illustrerande. Att man ges chansen att träda in i min bildvärld, genom boken, genom printar och genom en blogg som jag startade i början av projektet. Bloggen fungerar som bollplank, som anslagstavla, som anteckningsbok. Och tanken är att slutprodukten ska få med sig lite av anteckningskänslan.

Först en liten bakgrundsförankring i vem jag är, för att lättare få en förståelse kring ingången till mitt arbete, samt utformandet.

Ända sedan jag var liten så har viljan att uttrycka mig i text och bild varit väldigt stark, som de flesta inom mitt område, grafisk design och illustration. Min mor har under hela sitt liv jobbat med förståndshandikappade, och far inom stålindustrin och elförsäljning. Mitt i arbetarklassen. Min syster har målat någon tavla i sitt liv, men min ingång till bilden är min egen. Jag har alltid varit förundrad över balansen i en bild. Samhörigheten med texten. På gymnasiet läste jag det naturvetenskapliga programmet, för att få en bra grund. Läste lite bild och foto vid sidan.

Åkte skateboard och målade graffiti. Skateboarden som min största livsresa. Den gav mig ingången till det kreativa på riktigt. Med sin urbana frihetskänsla, fullt med egna uttryck, jag fastnade direkt. Jag var dock väldigt intresserad av konst som teoretiskt ämne och läste senare konstvetenskap på Karlstad universitet. Och målade. Min största inspirationskälla var Jean Michel Basquiat, (amerikansk konstnär, med alldeles för stor framgångsvilja, som la grunden för hans för tidiga död. 1960-1988). Som än idag, till detta projekt inspirerat mig med sin estetik av upphittade underlag, text blandat med bild. Jean Michel Basquiat var den konstnär som jag först fastnade för. Han hade gatans attityd. autodidakt, tård av livet. Det var först när jag flyttade till Stockholm som konstskolorna blev ett samtalsämne. Jag sökte mig mot stadens museum, fick jobb på Moderna Museet. På lagret i restaurangen. Museet hade gratis inträde, Det var alltid folk, alltid kö. Vilket gjorde att jag trivdes. Jag gjorde ett halvhjärtat försök till att söka fri konst på Gerrit Rietveld Academy i Holland där jag fick avslag. Jag visste inte hur det gick till, vilken process som ligger bakom en ansökan, så jag lade det åt sidan. Men blev snabbt indragen i processen igen, när en arbetskamrat övertalade mig att söka till Nyckelviksskolan. Idén att på heltid få arbeta kreativt hade växt sig starkare under

tiden på museet, Så jag sökte, och kom in. Under ett år så målade jag, skulpterade, vävde och lärde mig trycktekniker. För mig var det nyttigt. Det öppnades dörrar och jag fick en bekantskap som jag behövde. Jag gick vidare till Gerlesborgskolan i två år. Vi skaffade oss nya uttryck.

Jag sökte mig mot den fria konsten, men fick rådet att söka mig mot Konstfack och programmet för grafisk design och illustration. Att gå från den fria konsten för att istället röra mig mot illustratörsrollen. Är skillnaden viktig? Är skillnaden klienten? Att man som illustratör ska förmedla något mot massan utifrån klientens behov. Kan man vara både och, eller en fri illustratör?

Frank Höhne, en tysk, nutida illustratör som jag ofta återkommer till i mitt arbete har uttryckt sig på följande sätt angående detta:

*As an illustrator you are providing a service, you are not a phony artist.*

Lite väl hårt tycker jag, och menar att de ibland går hand i hand.

Den fria konsten och illustrationen. Frank Höhne, (och hans bok "the book of bock") är bara en av dem som lämnat stort avtryck på mitt examensarbete. Han och resten av mitt researchmaterial kommer att behandlas löpande genom min process samt i källförteckningen.

Jag beslutade mig tidigt för att presentera mitt arbete i tryckt form. Detta då jag finner balansen mellan text och bild väldigt intressant och att jag ville jobba med kompositioner kring just detta förhållande.

Jag visste att mitt arbete skulle bli väldigt textorienterat. Men jag behövde hjälp på vägen, att sortera mina tankar, kring egna reflektioner och andras. Så jag startade en blogg där jag skrivit om mina betraktelser och där läsaren får dagliga uppdateringar kring mina resonemang. Senare i den färdiga produkten så blir dessa vardagsbetraktelser ståndpunkter i form av bokens indelningar.

Så, jag har alltså gjort en bok, där jag går igenom det specifika med att vara en illustratör. Jag har analyserat mitt eget synsätt på illustration. Vad ritar jag? Vad är det jag finner intressant? Jag ville få en större förståelse för hur illustration ser ut idag, Jag har sökt svar på mina frågor och funderingar. Skapat en liten vägledning, och förhoppningsvis en ingång, för mig och andra, till vad illustration är.

## **2.0 Process.**

25/2 skrev jag första raderna i min loggbok:

*Enligt tidsplanen så är denna måndag den första dagen på examensarbetet. Jag har satt igång denna loggbok och så har jag pysslat med lite annat.*

*Men imorgon sätter jag igång.*

26/2 Funderar på att starta en blogg där jag kan uppdatera med mina funderingar varje dag.

*Väntar fortfarande på lite böcker som jag har beställt. Skulle vara skönt om de kom snart. Ska nog greja en mapp med viktiga projektpapper.*

Så, men hur har jag då gått tillväga?

Jag insåg snabbt att det är sista gången under min kandidat där jag får chansen att lära mig något. Dessutom något jag valt helt själv. Jag ville göra något som utgick ifrån mig själv och som grundade sig i något jag har mycket funderingar över. Jag kände att mitt arbete skulle hjälpa mig att utvecklas som illustratör och som person. Att skapa en större medveten bild kring vad illustration är, och vad det betyder för mig. Jag ville att det skulle kännas personligt men att andra också skulle finna det intressant. Att det skulle vara tydligt, med associationer mot det verkliga livet och inte bara ligga på ett plan som tilltalar endast andra illustratörer, utan även mot den bredare massa som illustration faktiskt är ämnad för. Så det var viktigt för mig att tidigt involvera andra. Jag har under skolgången ofta fått höra att jag inte är tydlig nog i mitt bildskapande. Att mitt bildspråk nuddar alltför mycket vid den fria konstens otydliga sida. Något jag ville brottas med under detta projekt. Jag ville att alla skulle få chansen att ta del av mitt arbete. Förstå under processens gång. Hur ville jag jobba, vilka problem innebar det, och vilka möjligheter.

## 2.1 Bloggen

Jag beslutade mig tidigt för att starta en blogg. Där jag dagligen uppdaterar vad jag gör, vad jag funderar på, vad jag kommer fram till. När det gäller illustration, men också kring hur jag förbereder mig inför livet efter Konstfack. Jag insåg att denna process kommer bli grundstenen i mitt examensprojekt. Att dessa vardagsbetraktelser, till slut skulle bli ståndpunkterna i mitt arbete. Jag hade tidigt under tredje året hittat inspiration i Frank Höhnes bok, ”the book of bock”, som jag nämnt tidigare. Där han behandlar yrket illustratör, mest mot hur man klarar sig ekonomiskt, hur man får jobb, och hur man behåller drivet, inspirationen, som han kallar för ”bock”.

Jag kände då att jag ville göra något liknande, men mer personligt inriktad. Att utgå från mig, från mina intressen, från mina inspirationskällor. Att arbeta väldigt fritt.

Jag och min handledare talade tidigt om att mitt arbete skulle vara väldigt självkritiskt och jag skulle ta in mig själv väldigt naket.

Så bloggen blev min startpunkt. Med dessa ord:

*Betraktaren och objektet är namnet på mitt examensarbete. Här kommer jag uppdatera varje dag fram till min examen.*

*Arbetet är en undersökning i mitt eget tecknande, vad jag tecknar, varför och hur.*

*Jag arbetar kring olika riktlinjer, tänjer på mina egna tekniker. Vad är illustration idag? Detta ska jag behandla de kommande veckorna. Häng med!*

Namnet, ”Betraktaren och objektet” kommer ifrån en utställning jag hade på Marie Laveau hösten 2011. Utställningen hette ”Mellanslag” och handlade om ett nedslag i min kreativa process, också litegrann som en undersökning av mitt skapande.

Så just detta har intresserat mig i flera andra projekt. Bara att jag med mitt examensprojekt får chansen att göra det mer utförligt, mer riktat mot illustration idag.

En tydlig ståndpunkt redan från början var för mig, tiden. Att jag i mitt arbete behövde struktur kring hur jag skulle arbeta. Detta då jag under arbetets gång blivit far till en liten dotter! I min research så har jag sett detta med tid tas upp ett flertal gånger. Att man som illustratör, vill ha samma villkor som andra hantverksmässiga yrken. Men att man proklamerar för den fria arbetstiden, även fast det sätter gissel i hjulen. Jag ville arbeta kring fasta arbetstider. 0900-1700 blev mina tider. Första delen av tiden avsattes till research och antecknande, både som text och bild.

Jag mottog tips på böcker, jag lyssnade och diskuterade med klasskamrater och andra som inte jobbar med illustration eller grafisk design. Detta då jag tycker att det dagliga samtalet om illustration är väldigt viktigt. Just för att kunna förankra arbetet mer i nutid. Att det inte bara ska grundas på vad andra skrivit utan också vad som sker idag. Jag försökte få in så mycket input i början som möjligt. Då mitt arbete kom att grundas mycket på detta. Jag har ju alltid varit intresserad av hur illustration ter sig, hur trender kommer och går. Vad som består. Finns det illustration som ofta återkommer? Geoff McFetridge (amerikansk nutida grafisk illustratör) sa i en föreläsning han höll att vissa bilder fungerar lite som typsnittet Helvetica. Något som används väldigt ofta, men som ofta mättar marknaden. Och som samtidigt har styrkan att komma tillbaka. Hur skiljer sig den illustration som syns i dagspress mot den som man möter i gränderna? Den som kanske jobbar mer mot den fria konsten. Den som styr sin egen framgång, med zines, utställningar, t-shirttryck osv. den så kallade underground-illustrationscenen.

I början av mitt projekt så var det väldigt många frågor. Jag kände att jag ville få med så mycket som möjligt. Att alla mina tankar skulle få redovisas. Men det skulle visa sig ganska snart att detta vore osmart. Under juluppehållet så skrev jag en uppsats som handlade om autodidakt vs skolade illustratörer. Då jag alltid ställt mig kritisk kring vad det är som lärs ut i skolorna idag. Att illustratören också måste rätta till sin utbildning så den känns uppdaterad mot det klimat som råder idag. Uppsatsen gav mig mycket i form av andras syn på utbildning inom mitt ämne. Jag valde också att inte gå in på de ekonomiska aspekterna utan lägga mot själva yrket och själva inspirationen. Jag använde bloggen som ett bokslut för varje dag. Där jag sammanfattade vad jag åstadkommit under den gångna dagen, vad jag ritat, vad jag läst, vad jag tagit del av på andra sätt, såsom föreläsningar, intervjuer mm. Jag försökte hela tiden bredda, mig utveckla min stil och min kommunikativa sida. Jag ville även använda mig av bilder som inte nödvändigtvis var klara, men som passade bra in i kompositionerna text och bild. Jag hittade ett bra kontinuerligt sätt att arbeta med det mesta samtidigt. Att mycket av det som hände på bloggen förutom att det skulle bli mitt slutarbete, även ge mig en bra grund för rapportskrivandet. Det som bloggen också ger är en inblick i processen bakom ett examensarbete. För andra att ta del av.

Vilket också gjorde att jag fick arbeta mot en tydligare väg

## 2.2 Boken

Jag ville jobba med komposition mellan text och bild och bestämde mig för att det skulle sluta i en bok. Balansen mellan text och bild är något som fascinerat mig länge. Jag har alltid tyckt om att skriva och skapa bilder till. Men också skapa bilder som jag sätter text till. För båda elementen ska kommunicera, hjälpa till att förstå sammanhang. Jag läste tidigt en text av Steven Heller och Marshall Arisman (the education of an illustrator) där de menar på att som illustratör av idag så måste man ha mer färdigheter än att bara skapa bilder. Att man ständigt måste söka kunskap om kommunikation. Vad kommunicerar? Detta har varit en av mina riktlinjer. Att få arbeta med dessa två för att skapa något högre. Jag ville med valet av att göra en bok, få en känsla av att det var något man ska kunna få med sig, något man ska kunna återkomma till. Att inte låta mitt projekt stanna vid en utställning, något man tar ner efter en vecka, skrapar ihop i en mapp och aldrig mer visar. Samtidigt så ville jag med min plats i utställningen få fram känslan av min bildvärld. En bildvärld där allt inte alltid behöver höra ihop bara därför att de står bredvid varandra.

Jag strävade efter känslan av att det skulle handla om funderingar. Mina funderingar. Jag skrev tidigt att jag ville jobba efter ett eget skrivet manifest. Men insåg att ett manifest låter som något man ska följa maniskt och eftersom jag mer jobbade efter riktlinjer, och funderingar så föll de sig inte väl tillsammans.

Som jag redan skrivit så gick jag in i detta arbete med föranledningen att jag skulle bli pappa. Och att detta skulle begränsa mitt sätt att arbeta. Men att det hjälpt mer än stjälp. Att veta detta, att förbereda sig på föräldrarollen har gjort att jag satt ännu mer vikt på strukturen kring mitt arbete. Kring hur och när jag jobbar. Att när jag jobbat, gjort det väldigt intensivt och fokuserat. Jag märkte att egentligen allt jag skapade under tiden kommer få någon plats i arbetet. Eftersom det i stor del handlar om vad som händer när man arbetar. Processen i sig är väldigt väsentlig.

Om vi återgår till boken. Så valde jag tidigt att kategorisera mina tankar. Dessa kategoriseringar var först tänkta som punkter i ett manifest. Men jag insåg snabbt att detta inte skulle handla om att manifestera någonting. För det känns så specifikt, och bestämt. Jag ville inte bestämma någonting i min bok. Jag ville bara visa på, och analysera min roll i det hela. Så min kategorisering blev istället riktlinjer, som blev till de kapitel som följer:

## 2.3 Startledning.

Första kapitlet. Inledningen. Jag kände att jag ville gruppera Beträktaren och Objektet, de olika rollerna. Där betraktaren står för researcharbetet. Jag förklarar mitt intresse för likheterna, yrkesarbetare emellan. Såsom fönsterputsaren och illustratören. Vad jag som illustratör har att hämta från andra yrkeskårer. Jag förklarar mitt intresse för processen av mitt arbete. Hur viktigt jag tycker det är att kunna reflektera över sitt arbete för att få det att växa och utvecklas.

Objektet är bildskaparen. Objektet formas till stor del av vad betraktaren tar in och bearbetar, granskas ständigt. Söker tydligheten i olika vägar att framställa bilder.

Tillsammans bildar dessa två, mina ingångar till boken.

## 2.4 Inspiration

*Inspiration is experimenting with life*

/ Frank Höhne

Hur viktigt är det att låta sig inspireras av andra illustratörer? Som jag tagit upp tidigare så är inspiration något jag håller väldigt högt. Jag letar ständigt efter nya inspirationskällor. Försöker leta efter alternativa lösningar på problem, detta genom andra kreatörer. Frank Höhne återkommer:

jag gillar att bli inspirerad av redan gjorda teckningar. Att inför ett jobb inte tänka för mycket till en början. Bara börja. Sedan bli inspirerad av det man gör.

Han låter inspirationen ta honom vidare. Att den hjälper honom framåt och kommer under tiden han framställer sina bilder, som ett kreativt, ständigt inspirerande flöde.

Jag talar om att hitta drivet, lekfullheten i mitt arbete. Men också hur man alltid liknar någon annan. Som att om man använder sig lite naiva figurer, ritade med en svart, halvtjock tuschpenna, skriver tokroliga texter med mörk underliggande humor, så ligger man väldigt nära David Shrigley (engelsk nutida konstnär, väldigt känd för just detta sätt att arbeta.) Här menar jag att om man låter sig inspireras och då liknar någon annan i sin bild så är fortfarande bilden sin egen. Ens egen stil. Alla liknar vi någon annan. Jag tar upp hur det ofta, när det talas om inspiration pratas om platser eller känslor, historier. Såsom skogen, döden eller medeltiden till exempel. Men sällan andra kreatörer. Jag gör detta samt åskådliggör de främsta inspirationskällorna som jag haft för mitt projekt. Och känner olust, Som att jag är avslöjad. Hur farligt är det att visa på sina medarbetare? För vi är väl alla medarbetare?

## 2.5 Yrke » yrke

Här förklarar jag lite vad som menas med yrke, och hur det passar in på illustratören.

Som är något man oftast utbildar sig till. Och att hantverkare arbetar med händerna. En yrkesgrupp



särskild för sin kompetens. Hantverksyrket illustratör. Illustration ska hjälpa folk att förstå, som Steven Heller och Seymour Chwast (amerikanska grafiska designers och författare) skriver i sin bok ”illustration, a visual history”

*Illustration is... a visual representation that is used to make some subject more pleasing or easier to understand.* Tydligt och klart. Det handlar om observationer. Om att hjälpa till att förstå. Jag letar likheter mot andra hantverksmässiga yrken. Där jag i viss mån avundas de andra yrkeskårerna. Som snickaren som inte kan ta med sig väggen som byggs, hem och fortsätta. Utan lämnar den till nästa dag. Att man som snickare då, kan lämna sitt arbete. Men som illustratör är man alltid är nära sitt arbete. jag frågar mig om detta är dåligt, eller om det bara är en skillnad. Men att man som illustratör också måste få vara ledig. Som Alexandra Falagara ( svensk nutida grafisk designer och illustratör. AD på den feministiska tidskriften Bang) säger i sitt examensarbete från Konstfack 2007. ”Tecknarens manifest”:

*En illustratör lever med sina bilder dag och natt- men arbetar inte dygnet runt. En illustratör måste vara ledig.*

## 2.6 Material- nörderi och förhållande

Detta kapitel kom till för att jag ända sedan jag fick upp ögonen för Basquiats konst på upphittade saker, alltid har försökt hålla mig ifrån nördერი. Men har med denna undersökning kommit på mig själv ha flera väldigt klara ståndpunkter på detta område. Dessa saker kan vara i form av favoritpapper, speciella pennor, färger och limstift. Saker jag inte kan vara utan och jag tar upp hur viktigt det är. Och hur jag högst ogillar saker som till exempel det vita kopieringspapperet, hur det bländar mig med sin nästan blåa vithet. Under min research stötte jag på flera exempel på detta. Som att Joakim Pirinen (svensk nutida konstnär, bl a skapare av den klassiska seriefiguren Sockerconny) får panik när hans speciella bläck är slut på den speciella lilla konstnärsbutiken. Alla har vi våra materiella egenheter. Ligger kunskapen i vilka materialval vi gör? Claes Jurander (svensk tecknare) undrar i sin bok ”När man ritar hästar” vari kunskapen i teckning ligger i övningar, i ögonen, i hjärnans perception, eller i materialkännedomen? Jag tror att kunskapen ligger i drivet att vilja utvecklas. Testa nya saker, tekniker, och även material. Läste i Dagens Nyheter (kulturdelen torsdagen den 28 februari) en artikel om en av mina favoritkonstnärer Kurt Schwitters (tysk konstnär, 1887-1948 aktiv inom dada, konstruktivism, surrealism poesi mm.) att han kunde göra konst av gröt. Att kunna skapa av all materia.

## 2.7 Stil

Mycket har sagts om stil, och mycket har jag läst. Till exempel Stina Löfgren ( svensk nutida illustratör) i hennes handbok ” huvudet och handen”:

*Tycke och smak när det kommer till manér är föränderligt men ens sätt att tänka är inte lika förgängligt.*

Att det är idén som gör bilden. Jag tar upp min rädsla för att hamna i ett speciellt fack. Att bara göra mina illustrationer på ett speciellt sätt. Att därför hela tiden försöka bredda sig. Jag gör en självanalys, en djupdykning i mina egna sätt att framställa personer och upptäcker att jag kanske inte är så bred i mitt skapande som jag vill vara.

Jag behandlar ämnet digital illustration, där jag undrar över värdet för original. Finns det numera ett värde i det?

Hur jobbar jag mot en beställare vad kan jag tillföra? Under arbetets gång har jag jobbat med illustrationer till två nummer av den norska studenttidningen LASSO, (en tidning om litteratur) de beskrev mig i rollen som illustratör som följande:

*Tomas har fått tolke temaene fritt, og har kommet med mange flotte illustrasjoner som virkelig har ilført bladet noe. Vi har fått en tydeligere profil, noe vi trengte.*

*Han har en egen stil som passer til den profilen vi har ønsket oss.*

*Nothing is less entertaining than perfection.*

/ Frank Höhne

## 2.8 Illustration som kommunikatör

Detta kapitel handlar om bild. Hur ser man på bilder. Claes Jurander funderar på detta: Ofta påtalas att människor på landsbygden för 150 år sedan under hela sitt liv sammanlagt såg betydligt mindre bilder än den nutida människan gör på en timme. fåtaliga bilder som kom i hennes väg, men jag gissar på att mötet med en enda bild måste varit enormt laddat. Jag vet av erfarenhet att de flimmer av bilder som vi stundigen möter tenderar att ge oss utmattningssymptom. ( boken ”när man ritar hästar. Sid. 47.)

Jag diskuterar vidare om vikten att vara tydlig i sina bilder. Att jag ofta får höra att mina bilder inte är tydliga nog. Detta är något jag jobbat med sedan jag började Konstfack. Men samtidigt försöker jag leta efter balansen av tydlighet tillsammans med texten. Jag gör även detta kontinuerligt genom hela boken. Letar efter dessa kompositioner som tillsammans bildar en helhet. Jag inser att ämnet illustration måste vidgas. Mer aspekter måste få ta plats. Att skrivandet ihop med texten bör bli mer vital. Som den alltid varit inom exempelvis serieromanen. Där skaparen både är författare och illustratör. Att detta måste in i skolorna.

Hur man lär ut illustration? Att man måste få vara stolt som illustratör. Inget man planerar att göra vid sidan om.

### 3.0 Slutledning samt Resultat

Sista kapitlet i boken heter Slutledning. Här tar jag upp vad jag tycker att mitt projekt har gett mig, samt brister, vad jag hade kunnat göra bättre. Jag hade kunnat gå mer in på djupet inom illustration. Diskuterat mer om hur man försörjer sig som illustratör. Men jag står ju i startgropen till att bli en illustratör. Så jag kan bara diskutera utifrån var jag befinner mig nu och att tiden för projektet gjorde det omöjligt att hantera alla aspekter kring illustration. Om jag uppnått mitt mål med arbetet som är att utvecklas som illustratör? Att bredda mitt seende inom illustration. Jag slår ihop Slutledningen i boken med Resultatdelen i rapporten.

Jag skriver i min slutledning att boken kom att handla mer om känslan att stå inför rollen som illustratör, än praktiska grejer såsom ekonomi, skaffa jobb etc.

Mitt projekt har varit väldigt givande för mig i min fortsatta utveckling som skapare av bilder. Sättet jag valt att utforma den har varit helt i stil med vad jag gillar, just där skillnaden mellan text och bild suddas ut, förs samman och bildar något större.

Jag har upptäckt vad jag vill bli bättre på och hur jag vill arbeta. Strukturen jag haft, att jobba fasta tider, att hela tiden försöka skapa distans till mitt arbete har varit behövligt. När man jobbar med ett projekt som går över sådan lång tid så är även tiden ifrån projektet viktigt. Att skapa ett distansförhållande till vad man håller på med. Tror det hjälpte mig att växa, både som person och som illustratör.

Jag har även hela tiden fått analysera mitt arbete, hur jag arbetat. Den dagliga uppdateringen av bloggen har gett mig ett naturligt avslut på dagen. Där jag reflekterat över vad jag varit med om, läst, skapat tagit del av. Bloggen har varit min ståndpelare. Också ett sätt att inte tappa fotfästet. Jag har bara haft det roligt i mitt examensarbete. Jag har fått läsa bra texter av inspirerande personer.

Lyssnat till föreläsningar som gett mig kunskap inom mitt område. Under utställningens gång så har jag även fått behandla min kommande yrkesroll i diskussioner med besökare, hur jag tänker med mina bilder och hur jag ser på framtiden. Det har även kommit fram besökare som följt bloggen och blivit inspirerade av mig, vilket så klart glädjer mig väldigt mycket, och att folk faktiskt har viljat köpa boken. Vilken jag kanske lite naivt inte funderat på så mycket när jag lät göra endast fem exemplar. Men nu håller jag i skrivande stund på med en lösning på det genom en print on demand-tjänst.

Reslutatet blev alltså en bok. 64 sidor plus omslag. Ca 15 sidor mer än vad jag trodde från början. Boken behandlar mina funderingar kring vad illustration är, för mig. Den tar upp saker som jag funderat på under min tid på Konstfack, jag har fått öva på att vara tydlig i mitt framförande av text

och bild.

Jag har även insett vikten av gedigen research, hur mycket man faktiskt vinner på att göra grundlig efterforskning inför sina projekt. Men att görandet är det viktigaste. Aldrig sluta göra bilder. Aldrig sluta bli inspirerad.

## 4.0 Inspirationskällor

Frank Höhne, Adrian Forrow, Luke Best, Sarah Mazzetti, Alexandra Falagara, Claes Jurander, Jason Sturgill, Mike Perry, Tyra von Zweigbergk, Saskia Pomeroy, Craig Atkinson, Zoran Pungercar, Nathaniel Russell, Kate Bingaman, Burt, Marcus Oakley, Keith Shore, Olimpia Zagnoli, cachetejack, Nicholas Stevenson. Och såklart många fler i dagens bildflöde.

## 5.0 Källförteckning och Tack

Claes Jurander- tecknare. Har varit professor i måleri på Konstfack.

Skrivit boken ”När man ritat hästar”

Alexandra Falagara- Illustratör och AD grafisk designer tidningen Bang. Skrivit Tecknarens Manifest. ( Hennes masterarbete från Konstfack 2007 )

Stina Löfgren- illustratör, skrivit Handen och Huvudet- nio texter om illustration

Frank Höhne- tysk illustratör, gjort boken The book of bock på gestalten verlag.

Limner Journal- tillverkad av Studi0 operative tidskrift om nutida illustration.

Andrew Hall- illustratör från England, jobbat som teaterdesigner bla. Skrivit boken illustration portfolio series.

Steven Heller- många strängar på sin lyra. Men bl a AD på new york times i mer än 30 år. Skrivit boken illustration- a visual history och the education of an illustrator.

Förutom alla mina inspirationskällor jag avslöjade i kapitlet om inspiration så tackar jag återigen min handledare Josefine Engström som under mina år på Konstfack alltid fått mig peppad, och som jag alltid hamnar i intressanta diskussioner med. Peow studio för fina risoprints. Jag tackar såklart mina klasskamrater för allt stöd och pepp. Alla mina knegarkompisar. Tack för att ni hjälper mig med mina fönster och väggar. Ren inspiration och kärlek. Skateboard- för allt du gett mig och ger mig varje dag.

*I dont feel like an artist I feel that Im providing a service*

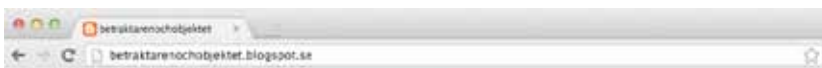
## 6.0 Bilder



Jean Michel Basquiat, trumpet 1984



Frank Höhne redaktionell illustration



FRIDAGEN DEN 21:e MAJ 2011

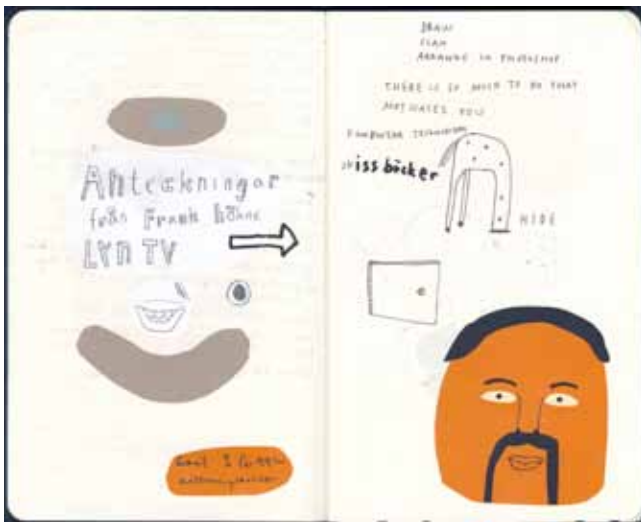
Midsommargården

OM DENNA BLOGG.

Betraktarenochobjektet.blogspot.se



Boken fram och bak



Ur anteckningsboken



Skiss till uppslag